СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXIV. Ч. 218. Джерзи Сіті, Н. Дж., понеділок, 20. вересня, 1926. VOL. XXXIV. No. 218. Jersey City, N. J., Monday, September 20. 1926. THREE CENTS

МЕКСИКАНСЬКИЙ УРЯД РОЗСТРІЛЯВ 7 БАНДИТІВ ЗА ВБИЙСТВО АМЕРИКАНСЬКОГО ГОРОЖАНИНА

МЕКСИКО, 17. вересня. — Мексиканські федеральні війска допали вже всіх бандитів, які схопили були американського горожанина Розенталя для викупу, а відтак, приперті військовою погонею, його вбили. В останній битві з розбишаками згинуло 3 бандитів, а решту взято в неволю. Військова команда зараз їх осудила та розстріляла 7 осіб.

В сей спосіб за вбийство американського горожанина згинуло разом 13 Мексиканців. Напасники се чистокровні Індіяни.

Війска тепер виловлюють усіх, які мають якунебудь звязь зі злочином.

КУЛИДЖ ПОКИДАЄ ВАКАЦІЙНУ ОСЕЛЮ.

ПОЛ СМИТС, Ню Йорк, 17. вересня. — Президент Кулидж покидає нині сю місцевість, де він перебув 10-тижневі вакації. Завтра вечером він уже буде в столиці.

ПРОЦЕС ПРОТИ МІНІСТРІВ ЗА ОБМАНСТВО УРЯДУ.

НЮ ЙОРК, 17. вересня. — Процес федерального суду проти Гарі Догерті, бувшого міністра судівництва, та Милера, бувшого опікуна чужинецьких маєтків, за обманчиве роздаване державного маєтку, ведеться далі.

Свідки зізнали, що Догерті був у Ню Йорку в той самий день, коли тут добито угоди щодо безправного перенесення маєтку чужинців.

ЗА ВБИЙСТВО ПРОПОВІДНИКА І ЙОГО ЛЮБОВНИЦІ.

СОМЕРВИЛ, Ню Джерзі, 17. вересня. — Всі 4 особи, обжаловані за вбийство проповідника Гола й його любовниці, пані Милз, заявили нині судови, що вони признаються невинними закиненого їм злочину. Трох мущин сейчас арештовано, а паню Гол пущено на волю за кавцією в сумі 40,000 долярів.

АРЕШТ ЗА НЕПРАВНУ ІМІҐРАЦІЮ.

НЮ ЙОРК, 17. вересня. — Іміґраційні інспектори арештували 36 чужинців на кораблях федеральної корабельної ради, а кількох других в доках на Стетен Айленді, яким уряд закидає дезерцію зі своїх кораблів та безправну іміґрацію до Злучених Держав.

Після заяви іміґраційних урядників, арештовані се лишень маленька частина тих моряків, які втікають з чужих кораблів, щоби тут зажити безправно іміґрантами. Минувшого року втекло в сей спосіб 22,000 моряків. Се стало просто правильним способом вияминення іміґраційного закона.

Арештованих відставлено на Елнс Айленд на суд перед іміґраційних урядників. Межи ними є моряки національности англійської, айриської, німецької, голяндської і других.

КОНЗУЛЬ ЧЕШЕ БІСКУПІВ ЗА НАЗАДНИЦТВО.

НЮ ЙОРК, 17. вересня. — Заступник ґенерального мексиканського конзуля в сьому місті видав публичну відповідь на недавну заяву американських римо-католицьких епископів проти мексиканського уряду, в якій сі назвали уряд Мексика тиранським.

Конзуль заявляє, що одинокою основою для подібної заяви епископів моглоби бути се, що мексиканський уряд домагається виконання постанов мексиканської конституції про релігійні орґанізації. Щодо сих постанов, однак, то й самі мексиканські епископи ніколи не заявили, щоби вони були безправними.

Конзуль далі заперечує, немовби мексиканський уряд прогнав хочби одного римо-католицького священика з парохії за його віру, або щоби мексиканський уряд пробував умішуватися до релігійних функцій духовеньства.

Далі конзуль заперечує заяву епископів, немовби мексиканські католики все були прихильниками свободи. Він звертає увагу на те, що мексиканські епископи все були на стороні реакції. Вони все стояли за великих земельних власників, які держали своїх робітників у справдішній неволі. Всяка свободолюбна засада була для них анатемою.

Він пригадує факт, що католицький священик Ідальґо, котрий в 1810. році підняв був повстанський прапор проти еспанського короля, був за те виклятий епископами. Така сама доля стрінула о. Морельоса, його ученика й наслідника в проводі повстанням.

СНІЖНИЦЯ В КАНАДІ.

ВІНІПЕҐ, Манітоба, Канада, 17. вересня. — Передвчасна візита зими в Алберті покінчилася нині, коли погода вернула до звичайного осінного стану. Сніжниця перервала молотьбу пшениці на кілька днів і наробила фармерам шкоди на богато тисяч долярів.

В цілій середній і північній Алберті земля ще вкрита грубою верствою снігу; на автомобілевих радіаторах появилися вже покриття, а люди носять футра й вовняні рукавиці.

ЗАКЛИКАЄ НА ПОМІЧ ПАСЕЙСЬКИМ СТРАЙКАРАМ.

НЮ ЙОРК, 17. вересня. — Томас Ф. Мекмегон, президент юнії Злучених Ткальняних Робітників при Американській Федерації Праці, видав публичну відозву за допомогою для страйкуючих пасейських ткачів.

Відозва закликує всі юнії дати таку допомогу в першу чергу.

СУДИ ПРОТИ ЦАРЕСЛАВНИХ ОФІЦИРІВ НА УКРАЇНІ.

РИҐА, 17. вересня. — В Севастополи на Криму відбулася перед комуністичним судом розправа проти кількох бувших царських офіцирів за протиреволюційну діяльність. Обжалованих засуджено на вязницю від 1 до 8 років.

В Харкові теж має незадовго початися процес проти російських монархістів, які працювали на Україні в порозумінню з паризьким монархістичним комітетом великого князя Миколи Миколаєвича та в порозумінню з польським військовим урядом.

АНҐОРА.

Нова столиця турецької републики Анґора розвивається скоро. Недавно, то було велике, брудне село, окружене мурами цитаделі. Нині чимраз більше похоже на новочасне місто. Перше враження на чужинця є, що правда, не дуже корисне, але коли близше приглянутися відносинам, то треба признати, розвиток іде скоро. Довкола Анґори розкинені численні передмістя, які, скоро прилучать до міста, то столиця буде обширна. На горбку, який вдячне місто подарувало Кемалеви баші, є гарна вілля президента. Біля резиденції Кемаля баші є амбасади заграничних держав. Мешканці Анґори попирали на кождому кроці президента републики при розбудові столиці. Не щадили ні праці ні грошей, щоби створити гідну демократичної републики столицю. В Анґорі нечувана дороженеча. Дуже невибагливі готелі й гостинниці такі дорогі, як люксусові царгородські. Міська комунікація лиха, трамваїв зовсім нема, а комунікація літаками дуже дорога. Процвітає в Анґорі лихва парцелями, спекулянти жадають за будівляні парцелі просто фантастичні ціни. Тому і тут є вже каста „новітних багачів", які за білет вступу на ріжні забави на добродійні цілі платять по кількасот турецьких фунтів. Не зважаючи на ріжні невигоди, побут в Анґорі дуже цікавий і повчаючий, бо можна наочно переконатися про скору модернізацію молодої Туреччини.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК.

Біля залізничої стації Ванівці коло Старого Самбора селянин переїздив фірою залізничий тор перед самим замкненням рампи. В тій хвилі надїхав поїзд і під його колесами згинули селянин, його жінка і син.

СКІЛЬКИ Є ЗОЛОТА І ГРОШЕЙ НА СВІТІ.

Засіб золота на цілому світі з кінцем 1913. року представляв вартість 7,111 міліонів долярів, а з кінцем 1925. року вартість 10.411 міліонів долярів. З того 8 міліярдів є у скарбницях емісійних банків як покриттє емісії банкнотів, а лише понад два міліярди є в обізі в виді золотих монет, біжутерії і т. д. Північна Америка, яка в 1913. р. мала лише 18.9 проц. світової скількости золота, має його нині аж 37.2 проц. Японія мала 1.9 проц., нині має 5.9 проц., за те Франція мала 11.9 проц. а тепер має лише 2.6 проц., а Росія замісць 8.3 проц. усього тільки 1.2 проц.

Обіг грошей майже в усіх державах зріс значно після війни. В числах представляється той зріст так (при чому перша цифра означає вартість обігу в 1913 р., а друга з 1925. року — все в міліонах швайцарських франків):

Франція 5.714 і 9.271, Злучені Держави 5.537 і 13.706, Анґлія 3.840 і 9.541, Німеччина 2.902 і 5.801, Італія 2.782 і 4.384, Еспанія 1.931 і 3.261 і т. д.

Виїмку творять держави, що повстали після поділу австроугорської монархії. Загальний обіг грошей в Австрії, Мадярщині, Польщі, Румунії й Сербії виносив 3.258 міл. франків, а в 1925. р. в усіх сукцесійних державах 3.515 міл. фр. швайц. Отже зріст той без порівнання менший, як у всіх инших державах.

Зріст обігу грошей більшости держав спричинений ріжними причинами, як зменшення вартости золота згл. зменшення сили купна майже всіх валют, опісля природний приріст населення і зміни в розкладі майже між ріжними верствами суспільности. Лише в сукцесійних державах обіг грошей не зріс відповідно до тих причин, а беручи під увагу пересічну суму, що припадає на одного горожанина, то обіг той є там дуже низький. У швайцарських франках виносить обіг у Румунії 28, на Мадярщині й Югославії по 45, в Австрії 90, в Чехословаччині 94, а в Польщі лише 75 (без узглядненння більона). Коли зважимо, що в усіх вичислених тут державах обіг грошей є ще за низький в порівнанні зі західними відносинами, то переконаємося, що Польща є на останньому місці.

БІЛЬШЕ ПОСЕЛЕНЦІВ.

Минувшого тижня до Вінніпеґу прибуло 200 нових поселенців ріжних народностей, між котрими було 80 Українців. Всі вони приїхали до Канади Скандинавсько - Американською Лінією.

Разом з поселенцями приїхав до Канади секретар головного бюра цеї компанії в Копенґазі, Данія, п. К. С. Сединіюс. Ціль поїздки головного секретаря є звидіти всі аґенції цеї компанії в Канаді та поробити старання для побільшення комунікації цеї незвичайно популярної корабельної лінії.

З ЦАРСТВА КРОМІШНЬОЇ ТЬМИ.

В польському селі Ґурки селяне вбили 32-літню селянку Мельчаркову за це, що вона буцімто кидала „вроки" на кури! Згадане село лежить біля самої Лодзі, себто находиться у районі великої промисловости, тим самим і не дуже то низької на загал культури. Можемо після цего, впрочім не першого і не одинокого, факту застрашаючої темноти уявити собі, як виглядає польське село в більше відсталих околицях корінної Польщі! Цей стан польського села, за який, очевидно, годі обвинувачувати селян, кидає відповідне світло на діяльність польських „народових діячів" з під стягу Ґрабських і „селянських провідників" брилівської породи, які замісць дбати про народні маси, рвуться на випередки закріпляти отсю справді дуже мало наслідування гідну польську „культуру" на українських та білоруських землях. Чи не булоби краще, колиб панове Брилі та йому подібні „селянські апостоли" перестали баламутити українських селян видаваними в українській мові польськими ганчірками і, попродавши свої камяниці й фільварки на західно-українських землях, перенеслися куди їм слід та за роздобуті гроші видали декілька букварів для своїх безпросвітних братів?

ПОЛЬСЬКА БЮРОКРАТІЯ У ПОЛЬСЬКОМУ ОСВІТЛЕННІ.

Найвища контрольна палата в Польщі виготовила недавно обширний звіт про цілу державну господарку. Посол Римар, що здавав цей звіт у соймі, зібрав усі дані відносно польського державного урядництва і згідно зі звітом схарактеризував це урядництво такими короткими словами: „Не завсіди кваліфіковане, часто зарозуміле, та проте боязке й нерішуче; трохи злої волі, марнотравства та злодійства, зате багато більше підсвідомого надужиття власти та приписів, незнання своєї власної компетенції, а скрізь застрашаюче невіжество. Це значить, що бюрократія, у найпоганійшому того слова значінню, розростається, а папір зайняв місце доцільности й розуму." — Це польське свідоцтво треба справити на стільки, що не папір зайняв місце розуму, а хоробслива манія „патріотизму", яка польським бюрократам не дає думати про ніщо инше, як лище про вічно „нові" способи нищення поневолених Польщею народів.

ДІВЧАТА ПУСТИЛИСЬ В ДОРОГУ ПІШКИ ТА ІМ НЕ ДАЛИ ИТИ.

Три університетські дівчині з Міннеаполіс, Мінн., котрі вибрались на піхоту до Вінніпеґу, йшли пішки лиш пять миль, а прочі 485 миль відбули в автах. Хотяй вони опирались і не хотіли їхати, та все таки переїзджаючі авта не давали їм спокою і підвозили їх так, що вони цілу дорогу відбули не пішки а їздою.

КОНФЕРЕНЦІЇ БРІЯНА ЗІ ШТРЕЗЕМАНОМ

ЖЕНЕВА, 17. вересня. — Бріян, французький міністер заграничних справ, і Штреземан, німецький міністер заграничних справ, виїхали до маленького сільця в горах Юра на кількагодинну розмову про важні справи відносин межи Францією а Німеччиною.

Зміст сеї розмови покищо держиться в тайні. Бріян заявив лишень тільки, що розмова розвіяла хмари. Штреземан заявив, що вони дійшли до повної згоди, але не сказав, якої згоди.

ДР. КЕМЕРЕР ПОКИДАЄ ПОЛЬЩУ.

ВАРШАВА, 17. вересня. — Др. Кемерер, американський фінансовий експерт, нанятий Польщею для предложення їй пляну фінансової перебудови, зложив урядови свій звіт, який обіймає 800 сторін друку, та виїхав з більшою частиною своєї комісії з Польщі.

Уряд звіту Кемерера не оголосив, що викликує велике заінтересування документом.

З приводу виїзду д-ра Кемерера соціялістична ґазета Робітник оголосила вістку, що побут Кемерера в Польщі коштував державу 2 міліони долярів. Уряд сеї вістки не заперечив.

СУПЕРЕЧКА АМЕРИКИ З ФРАНЦІЄЮ ЗА АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН.

ПАРИЖ, 17. вересня. — Американський уряд знова має непорозуміння з французьким урядом за те, що французькі військові уряди покликують до військової служби всякого Американця, який родився на французькій території. Департамент стейту вніс у французькім уряді острий протест проти такого поступовання.

Тепер є в французькій армії таких американізованих Французів 12.

ЗАГАЛЬНЕ ГОЛОСОВАННЄ МАЄ РІШИТИ СПРАВУ ПРАПОРА.

КЕЙП ТАВН, Південна Африка, 17. вересня. — Уряд Південної Африки предложив кольоніяльному парляментови проект закона про кольоніяльний прапор. Після сього проекту прапор не мавби в собі мати англійського прапора (так званого „юніон джек"-а).

Проти проекту уряду піднялася сейчас аґітація, головно зі сторони свіжих еміґрантів з Анґлії. Премієр Герцоґ мусів навіть виїхати в тій справі до Лондону. Там він заявив, що його уряд постановив уже віддати цілу справу до вирішення народному голосованню.

КЛОПОТИ ЕСПАНІЇ З АРМІЄЮ НЕ СКІНЧИЛИСЯ.

БІЯРІЦ, 17. вересня. — Строга газетна цензура, яку завів уряд премієра Рівери, не дає нагоди прослідити настрою серед еспанського населення. Люди, які приїзджають сюди з Еспанії, кажуть, що в армії далі кипить, бо острі присуди уряду Рівери проти побитих бунтарів з артилерії викликали серед народа й армії загальне обурення на Ріверу.

Лікарський корпус мав вислати до уряду острий протест проти острих присудів. Лікарі мали загрозити покиненнем військових шпиталів, якщо уряд не злагодить присудів. Боячися повстання армії, уряд заборонив богато полкам виходити з бараків.

Кажуть, що обурення армії може легко довести до упадку Рівери.

ПОШЕСТЬ ТИФУ ШИРИТЬСЯ В ПРУСІЇ.

БЕРЛІН, 17. вересня. — Епідемія тифу в Ґановері, яку приписують питтю води, занечищеної повенями, шириться тепер до других частий Прусії.

В місті Дуісбурґу лежить у шпиталях сотка осіб, хорих на тиф; в Гальбештадті 60, в Ґренінґен 32. Доносять про вибух тифу навіть у Хрістбурґу, в Західній Прусії.

Досі занотовано 1,414 случаїв занедужання, з чого 40 случаїв скінчилося смертю.

ФРАНЦУЗИ ОБУРЕНІ НА АМЕРИКАНСЬКОГО СЕНАТОРА.

ПАРИЖ, 17. вересня. — Французькі ґазети пишуть люті заперечення слів сенатора Керовея, після якого Французя безчестять гроби американських жовнірів, похованих у Франції. Орґанізація бувших французьких жовнірів телеграфічно зажадала від сенатора подання фактів, на основі котрих він підняв свої обвинувачення.

ШВАЙЦАРЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ІТАЛІЙСЬКОЇ АҐІТАЦІЇ.

ЖЕНЕВА, 16. вересня. — В Італії від якогось часу ведеться аґітація в пресі проти звичаю Італіянців виїздити на вакації поза границі Італії. В італійських ґазетах містяться тепер списи Італійців, виїзджаючих на вакації за границі краю, а над списом видніється напись: Сі люди не сповняють обовязку супроти рідного краю. — Швайцарський федеральний уряд заграничних справ приказав свому представникови в Римі внести протест до італійського уряду проти сеї аґітації. Протест каже, що того рода аґітація не може причинитися до утверджения мирних відносин межи сусідними державами.

Користайте з нагоди! Користайте з нагоди,

ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИЙМАЄСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА

ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС. ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СВЯТО МЕКСИКАНСЬКОЇ САМОСТІЙНОСТИ

Дня 16. вересня почало Мексико обходити 116. річницю памятного дня 15. вересня 1810. року, в котрому пролунав голос дзвона, який закликав мексиканський народ до боротьби за свою свободу.

До того часу Мексико було під владою еспанських королів, які знова захопили його від родовитих червоношкірих Індіян, що якої пів тисячки літ тому назад зорганізували довкола нинішного міста Мексика могучу державу з високою економічною культурою, зі самовладною формою правління та жорстокою религією. При кінці першої четвертини 16. століття до Мексика забрила банда еспанських авантурників, які відвагою, хитростю й безоглядностю загарбали з часом все Мексико під свою владу, а відтак віддали в руки еспанських королів.

Ціллю Еспанців, які йшли до Мексика, було золото; збанкротовані шляхтичі йшли туди нарабувати золота, срібла й дорогоцінностий, і вернути з добичею на гуляще життя до Еспанії. Попри сю шляхту, яка заповняла уряди військові й адміністраційні в кольонії, ішли до Америки купці й священики. Се були люди, яким в Мексику добре велося. Решта населення, родовиті Індіяни, терпіли страшно. Еспанські пани перемінили їх в рабів, які мали працювати на панів як худоба, без права, без маєтку. Вся земля перейшла на еспанських королів, шляхтичів, священиків, монахів і купців.

Того рода кольоніяльна політика виразно відбивається від американської політики кольоніяльної Англії. З Англії пішли до Америки передовсім селяни, мисливі, міщане, ремісники, — словом, люди, які хочуть жити з праці своїх рук. Англійські кольоністи се були переважно люди, які не могли свобідно жити в старому краю зі своїми релігійними та політичними переконаннями, думали поселитися в Америці та розвивати її для себе й свого потомства. Вони не дивилися за золотом і сріблом, як еспанська шляхта, але дивилися за доброю землею, за затишними пристанями, за добрими лісами на будову кораблів, за рибними ріками. Наслідки сього рода кольонізації було те, що дорогою невсипущої праці англійські кольоністи розвели рільництво, риболовство, ремісництво, всякі фабричні промисли, і конець кінців поставили найбогатшу державу в світі.

Еспанські способи кольонізації дали зовсім другі наслідки. Проти гнету еспанських панів Індіяни вічно бунтувалися. Богато індіянських племен вигинуло від непосильної праці. Міліони безправних рабів, над якими панували еспанські урядники, жовніри й попи, були вічно готові на бунт. Під панованнєм білих богатий колись край обіднів. Пропала висока управа ростин, край вертав до економічного дикарства. В краю не було ні богацтва, ні порядку.

Як довго в Европі еспанська монархія була ще сильна, то вона ще могла держати в карбах Мексиканців. Але з такими внутрішними клопотами, які виказувала еспанська монархія, ніякий край могучим довго встояти не може. При кінці 18. віку еспанська монархія почала показувати явно тяжкі хороби, які точили її нутро. Се відбивалося на її широких кольоніях. До того сусідні англійські кольонії збунтувалися проти англійського короля, і нарешті добули собі повну свободу від Англії. З тих Злучених Держав почали переходити до Мексика революційні й свободолюбні ідеали. Коли еспанські королі не потрафили навіть власного королівства оборонити перед находом Французів, в Мексику відразу спалахнула революція. Повстав заговір на відорванє мексиканських кольоній Еспанії від власти еспанського короля. На чолі заговірників стояв католицький священик Міґуель Ідальґо, парох маленької церковці у Дольорес, недалеко від міста Ґванахванто. З тої церкви він і дав сиґнал до повстання.

Було се дня 15. вересня, коло 11. години в ночі, коли з дзвіниці сеї церкви залунав голос дзвона, умовлений сиґнал, взиваючий повстанців брати за оружа й нападати на королівські війска. Сей голос заповів упадок еспанського королівського панования, яке душило Мексико від 1520. року.

Але боротьба за мексиканську свободу була довга й змінчива. Прихильники мексиканської самостійности від еспанської корони зазнали неодну поражку. Згинув під стіною Ідальґо, згинув від зради своїх товаришів його ученик Морельос, і ученик сього Міна. Одинайцять літ після вибуху повстання провідники революції пробували компромісу з ідеєю королівства; Мексико мало бути незавісимою державою під панованнєм цісаря з еспанського роду. Але сей плян не вдався, і провідники революції самі ставали цісарами. Допєрва в 1824. році, по обильнім спуску крови, проголошено Мексико републикою.

В сей спосіб покінчилася перша фаза боротьби Мексиканців за свободу, фаза політична. Боротьба за повне економічне й умове визволення ведеться ще й нині, але вона має певні вигляди на виграну, власне завдяки поваленню політичної сили короля й шляхти, яким смерть звістив дзвін у Дольорес, який загув 116. літ тому назад.

ТОЙ, ХТО НЕ ВИПОВНЯЄ ТОГО ДІЛА, ДО КОТРОГО ВІН ПОЧУВАЄТЬСЯ, ЛИШЕНЬ ДЛЯТОГО, ЩО ВОНО ВИДАЄТЬСЯ ЙОМУ МАЛИМ, ОБМАНЮЄ СЕБЕ САМОГО. ВІН НЕ ВИКОНУЄ ЙОГО ДЛЯТОГО, ЩО ВОНО МАЛЕ, АЛЕ ТОМУ, ЩО ВОНО ДЛЯ НЬОГО ЗАВЕЛИКЕ.

ГОЛОСИ ПРЕСИ.

Тріюмфальний похід брехні.

Всесвітнє жидівство всіх напрямків, від найправіщих до найлівіщих, горячково підготовлюється до процесу Шварцбарта, що мається відбути в Парижі в жовтні або листопаді ц. р. Поруч відомих жидівських орґанізацій у всіх европейських країнах і в Америці твориться ще спеціяльні пропаґандові комітети, яких завданням збирати грошеві засоби на кошти процесу, впливати на пресу (оскільки вона не є в жидівських руках), збирати і компілювати матеріяли про погроми, викликувати відповідні настрої і т. ин. Недавно виїхав у Харків оборонець Шварцбарта паризький адвокат Анрі Торрес, щоби й від комуністів видобути якісь потрібні матеріяли. Не знати тільки чи схоче він покористуватися фактами, поданими Бадяном, членом робітничої опозиції в комуністичній партії, про те, що на Україні робили погроми й відповідальні комуністичні достойники.

Жиди приготовляються до процесу всею силою пари, щоби в метрополії світа, в Парижі, обкидати грязюкою український нарід. На жаль, у нас майже нічого не робиться в тому напрямку, щоби вірно освітмити погроми та представити ролю Жидів на Україні перед і в часі революції. А найвищий час хоч приготовити брошуру на цю тему у француській мові.

Заходи оборони, якіб вони не були, є наскрізь зрозумілі. За те прийоми, яких вхопилися жидівські пропаґандистичні комітети, а головно відома зі своєї поглибленої „етики" жидівська преса, є справді ориґінальні.

Чим ближче до процесу, тим більше зявляється власних фабрикатів на тему послідовного погромництва пок. С. Петлюри. А щоби ті фабрикати могли збуджувати довіря і більше цінилися, то їх вкладається в уста українських „провідників". До клясичних фабрикатів з тієї матерії належить размова, яку з представником варшавського „Моменту" мав Володимир Данченко, „провідник українських соціялістів у Підкарпатській Руси". Годиться з тією розмовою і „откровеніями" Данченка познайомити й наших читачів. Подаємо її за львівською „Хвилею":

„Ми, українські соціялісти, — хоч апотеозуємо визвольну боротьбу України, не були ніколи вдоволені тим, що якраз Петлюра став головою того руху. Жаден з провідників українського соціялізму не міг погодитися з методами Петлюри, яких висловом була повінь жидівських погромів у десятках міст і містечок. На жаль ми не були тоді в спроможности перешкодити тому брутальному режімові насильств, яких синонімом був Петлюра. Я особисто інтервеніював нераз у ґенералів і старшин Петлюри. Я їх остерігав і звертав увагу на висліди крівавої гри, бо хібаж ясно, що шляхом масової різні не можна здобути волі, яка повинна спиратися на людяности і справедливости. Одначе ані мій голос, ані моїх товаришів не був вислуханий; навпаки, погроми прибрали ще більше дикий характер, а ми, соціялісти, були ще більше спаралізовані у свободі рухів. В Камянці Подільському показав мені товариш, що боровся в рядах Петлюри, плякати, одержані з Проскурова і Дубови (?!) з написом: „Бей Жідов, спасай Украіну!" Одержавши такий плякат, скликав я Окружний Комітет Соц. Партії в Камянці на сходини, щоби застановитися над ситуацією. Кермували мною дві інтенції: перш усього я знав, що афіші розділювано за згодою ґенерального штабу Петлюри, а може навіть самого Петлюри, по друге — я хотів використати момент, бо тоді в Камянці находився Петлюра. Після довгої дискусії зібрання постановило вислати до Петлюри делеґацію, щоби вплинути на нього, а вкінці довідатися про його погляд в тій прикрій справі. В склад тієї делеґації, зложеної з трьох осіб, входив і я. Петлюра приняв нас страшно холодно, мабуть додумувався, в якій матерії хочемо з ним конферувати. Ми повідомили його про наше становище, говорячи, що боротьба за волю наповнює нас радістю, але що методи боротьби вважаємо шкідливими, а навіть небезпечними для незалежницької ідеї. Петлюра весь час нервово крутився по кімнаті і мимрив: „шкідливі, шкідливі". Але коли приступив до стола і глянув на предложений афіш, впав у страшний гнів і бив пястуком в стіл. Ситуація ставала прикрою.

„Чого хочете?" — ревів Петлюра нелюдським голосом.

„Хочемо, щоби ви видали заборону уладжувати дальші різні. Нашої визвольної боротьби не сміє плямити кров соток тисяч (sic!) жертв погромів.

„І що маєте ще сказати? — питав Петлюра дивлячись на нас ненависними, повними злоби очима.

В часі тієї розмови ввійшов невідомий мені ґенерал і тихо про щось повідомив Петлюру. Петлюра казав нам вийти до другої кімнати і підождати. Ми ждали близько 4 години. Аж опісля вислав до нас адютанта, який нам заявив, що „його високість" (?!) не може сьогодня з нами більше розмовляти.

„А коли?" — запитав я адютанта.

Той вийшов і вернув з відповідю:

„Ніколи!"

Та відповідь зробила на нас дуже прикре враження. Для нас стало ясним, що Петлюра несе відповідальність за різні.

— Чи ви є переконані, що Петлюра знав за всі погроми? — було питання кореспондента „Моменту".

— Чи про всі — не знаю. Але що відозви і декрети (sic!), які взивали до погромів, були близькі до нього, було ясним не лише для мене, але для кожної людини, що жила на Україні.

— А чи Петлюра міг запобігти або припинити погроми?

— В першій фазі безумовно так, опісля вже ні, тому що погроми прибрали масовий характер, а в богатьох місцевостях розвивалися зі стихійною силою, просто спонтанічно, отже були незорґанізовані... Хтонебудь з голоти мав кріс, сокиру і... мішок, ішов на погром і грабіж.

Вкінці зазначує Данченко, що Петлюра „сплямив, сплюгавив і збещестив ідею вільної України".

Треба признати, що цей фабрикат зроблено незвичайно талановито. Для людини, необзнайомленої з українськими відносинами, це просто „майстерштік". Якраз ця обставина, не зважаючи на недостачу міся в нашому орґані, примусила нас ту розмову, якої ніколи і ніде не було, з одного боку подати в цілости, а з другого спинитися над деякими „дрібницями", які якраз вказують на незвичайну зручність жидівського калюмніяторства.

Перш усього слід ствердити, що ніякого „провідника українських соціялістів на Підкарпатській Руси", який називався би Володимир Данченко, ніколи не було і нема. Провідниками українських соціялістів на Закарпатті є Я. Остапчук (б. посол до австр. парляменту), д-р Мих. Новаковський (б. посол до галицького сойму) і Ст. Клочурак. Основником тієї партії був між иншими майор Пуза, який давно помер. Отже Вол. Данченко є наскрізь мітичною особою, а зовсім певно мітичним провідником українських соціялістів. Фабрикант цеї розмови з варшавського „Моменту" порадив собі в той спосіб, що своїх низьких цілей запозичився прізвищем відомого директора театру в Москві (з походження Українця) Вол. Немировича-Данченка, щоби сконструувати свій фабрикат.

Той мітичний „провідник" українських соціялістів, тепер на Закарпатті, а передтим у Камянці, в справі погромів звертався відразу до Петлюри, а не до уряду, в якому весь час (за винятком двотижневого урядування кабінету проф. Остапенка) засідали члени соціялістичної партії. Очевидно цього не знав автор фабрикату. Цікаво теж, чому „погромницькі плякати" на Україні були в російській мові, а не в українській. Це qui pro quo вийшло з того, що автор фабрикату, варшавський Жид, знає тільки російську мову, а не знає української. Бажаючи подати в цій казочці також щось в ориґінали, написав по російськи: „Бей Жідов, спасай Украіну" в пересвідченні, що то по українськи. Відомий йому був з погрому Проскурів і він його навів та ще й додав другу місцевість „Дубова" так собі на здогад буряків, думаючи, що на широкому просторі України повинна бути подібна місцевість. Та в проскурівському районі її нема.

Мітичний Данченко брав участь у делеґації до Петлюри з двома иншими членами соц. партії. Для достовірности того факту повинен був їх назвати. Тимчасом фабрикація, яка повинна оперувати не лише „фактами", але й іменами, тут не дописала.

Розмова з Петлюрою представлена дуже талановито, живо, драматично. Можна уявити собі нпр. „рев" Петлюри, який був людиною дуже ніжною. Одначе й там занадто різко виступає одна щілина. Говориться там, що „в часі розмови увійшов невідомий мені ґенерал". Як може бути, щоби такому визначному членові соц. партії, який сам називає себе „провідником", був невідомий петлюрівський ґенерал, коли тих ґенералів було мало і всі вони були відомі кожному помітніщому українському громадянинові, навіть такому, що ніколи в Камянці не був. Варто було теж назвати й адютанта. Також титул Петлюри: „його високість", титул, якого ніхто ніколи не вживав у відношенні до особи і становища Петлюри, вказує на фабрикацію.

Так поводиться чесна жидівська преса, коли хоче якусь справу роздути, найти „арґументи" для своїх низьких цілей. Нічого не маємо проти оборони Шварцбарта, але не можемо пустити мимо нікчемних, калюмніяторських способів „оборони". Завтра ця мітична розмова при помочи широко закроєного інформаційного апарату обійде всю жидівську пресу на світі, створюючи підстави непорушної дійсности, хоч вона є тільки видумкою найнижчого розряду.

Ми ствердили, що Вол. Данченко є мітичною особою. Але нам можуть доказувати жидівські фабриканти, що це тільки гіпотеза, бож істнує один Данченко, який називає себе Українцем. Так есть, в часі революції мутна її хвиля викинула була на беріг життя якогось Данченка, нар. учителя, який навіть хвалився, що командував дніпровською чи чорноморською дивізією. Це темна людина з ґалерії бандитсько настроєних „повстанчих" отаманів. В останньому часі перебував він на Волині і крутився біля Оскілка. Можливо, що після таємної смерти свого „добродія" він пішов на услуги жидівського штабу у Варшаві і для „оборонних" цілей в процесі Шварцбарта скомпонував разом з „кореспондентом" варш. „Моменту" отсю розмову.

Справді, жидівська зручність, хитрість і правдомовність є безмежні. „Діло".

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ.

БЕРУТЬСЯ ДРУГИХ УЧИТИ, А САМІ НЕ ВМІЮТЬ.

1.

Вичитав я в 86. числі „Америки" статтю на другій сторон: під наголовком: „Вже стидаються самі", в якій редактор „Америки" навчає редакторів „Свободи" правописи. Пише вчений редактор з „Америки", що редактори „Свободи" не знають, що „пишеться лидка, а не литка".

Беруться вчити других, а самі не знають, скільки то правописних похибок робиться в їх „Америці". Най лишень перечитають свою ґазету та побачать і всі „бики" як: духовеньству, працьовати, сьвіт, ксіондз, Американскій, во внутрішний, і такі другі. Вони раз пишуть: кожний, а другий раз: кождий; раз двоять „н", то знов пишуть лишень раз; раз одного правила держаться, другий раз другого. Словом, їх писанне, се справдішна ілюстрація до евангельської правди: бачать порошину в чужім оці, а не бачать тріски в своїм.

Василь Кацюбій,
Елизабет, Н. Дж.

2.

Не знаю, хто се написав в „Америці", що слово „литка" пишеться через „д", себто „лидка", але я заглянув в українські словарі і там найшов, що воно справді пишеться так, як було написано в „Свободі".

Словар подає українську пословицю: „Білий мов циганська литка", яка може відноситися примірoм до совісти людини, яка зі себе вдає побожного для гроший. Словар подає другу українську пословицю, яку певно знають ті, що за дівчатами заглядають: „Що голова, то кість; що литка, то мясо". Наш нарід каже про людину, яка застрашиться: йому аж в литках застигло. Як кавалер, зайшовши, приміром, на побожний конґрес замісць про побожні речі думати, почне зо дівками заглядати то про се нарід каже: смалить біля дівок литки, або присмалює литки.

Відай люди, що люблять литки тверді, хотілиби, щоби слово „литка" мало твердий звук „д", а не мягке „т", але український народ уже рішився раз на „мягкі" литки, і навіть епископ уже сього не переробить.

Пан редактор „Америки" додав до своїх уваг про сю „литку" ще й таке:

„Пане редактор. Пишеться „лидка", а не „литка", а Ви раз-у-раз пускаєте блуд. Про те, як пишеться описи вражінь, поучимо панів редакторів окремою статтею".

Ждав я тижні на ті мудрощі про те, як пишеться ті вражіння, але нині вже бачу, що ті науки про вражіння підуть тою самою дорогою, якою пішла наука про „литку".

Іван Гнатишин, Ню Йорк.

НАШЕ ЖИТТЯ ВИМАГАЄ СВОБІДНОЇ КРИТИКИ.

З гори зазначую, що я вірую „во єдину, святую, соборную й апостольську церкву"; що я є католиком, а рівночасно членом Українського Народного Союза. Яко член Союза читаю „Свободу", і читаю її з великою приємностю, а инші українські ґазети читаю хиба, як у руки попадуть. Що я Филаделфієць, то мені й звичайно попадає „Америка".

Признаю, що перед редактором „Америки", д-ром Назаруком, скидаю капелюх за його, як Американці кажуть, „нерв", за його велику енерґію. На жаль від якогось часу енерґія пана д-ра Назарука входить в якусь немовби ненормальну хоробливу фазу, бо пан др. Назарук тільки й робить, що обкидує болотом „Свободу", Союз, членів Союза, всякого, який тільки посмів мати від нього инакшу думку.

Як колись російський цар, так пан др. Назарук станув нині на становищи, що його погляди стоять понад усякою критикою, а за свої вчинки його ніхто не може потягати до відзічальности.

Він може висмівати кождого; він може називати неуком всякого; він може вилаяти навіть десять літ тому похороненого Франка; він не шанує ничиїх переконань, і Шевченкови приліпить за них латку. В цілому світі є лишень одна річ свята, а то погляди д-ра Назарука. З усеї „Америки" виходить, що нема в світі ні розумнійшого, ні вченійшого, ні більше заслуженого чоловіка, як пан др. Назарук. Його велике „я", чепурне й вчене вилазить з кождої стрічки, як шило з мішка, і кричить читачеви. „Я розумний, учений, докторизований. Не який там, хомут, як ти!"

Читаючи „Свободу", я мушу признати, що там нема ніяких кпин ні висмівань з людий за їх невченість. „Свобода" видно виходить зі становища, що до інтеліґенції не треба покінчення високих шкіл, ані високих дипльомів, а просто вродженого розуму й отвореного ума". „Свобода" поміщує голоси й робітників і священиків, і докторів і бизнесменів і фармерів і всім дає однакове признанне. Нікого не хвалить, нікого не величає. Коли маєш що розумного сказати, кажи. За твої школи не питають; по твоїх словах тебе самі читачі осудять.

Зі становища „Свободи" видно, що вона стоїть на засаді, що критика є річ добра й потрібна та що ніхто не є вільний від критики. І се становище приймаємо ми всі, українські іміґранти, які вже зжилися з американськими обставинами. Ми бачимо, що в Америці всякий політичний, релігійний, чи який другий діяч, підлягає критиці. Президент Злучених Держав має більшу силу, як мав російський цар, але й він підлягає критиці, і як не вдоволить народа, то його й усувають, а на його місце вибирають другого. Так і в нас повинно бути: критиці повинні підлягати всі діячі, і звільненого від критики не повинно бути нікого.

Лишень, що лайка се не критика. Прищіпки, чи „бомблики", якими др. Назарук годує своїх читачів, се не критика. Як він напише новинку, що монахи обтяли голови мотилям, а сї мотилі жили, а відтак до неї від себе додасть „бомблик", що „деякі українські лідери й редактори" теж живуть без голови' то се не є ніяка критика, бо й читач не знає, котрий тут лідер без голови, і по чому він мавби пізнати, що сей лідер без голови, бо чейже всякий, що голову на карку має, знає, що мотиля без голови всякий пізнає, а редактора без голови не всякий. Дехто й в зеркало подивиться, а не пізнає, що він без голови ходить.

Я люблю людий з горячим темпераментом, але до всякої критики треба спокійної розваги, холоднокровности, і зрозуміння справи. Кпинами всіх справ не вирішується. Ненависть і насмішки, які ми стрічаємо в „Америці", нікого нічого навчити не можуть. Таким писаннєм пан др. Назарук лишень собі самому кров напсує, а людий до того доведе, що вони кинуть і його ґазету й всі ті орґанізації, за якими він так нетактовно аґітує.

Пан др. Назарук відноситься з погордою до опінії всего нашого загалу. Він хоче йому силою накинути свої думки про нарід, про церкву, про діячів. Та се йому не вдасться, бо нема в світі пливака, який мігби проти струї плисти.

Най собі пан др. Назарук запамятає те, що ми, українські іміґранти вже не ті, яких він бачив нас у старому краю. Мо-

же ми й приїхали зі сіл, може ми й не кінчили високих шкіл, може ми не мали тут за тяжкою роботою часу застановлятися докладно й розважно над кождою національною й релігійною справою, — най се все буде, а всеж таки ми в одному змінилися до ґрунту: ми вже знаємо, що ніхто нам не має накидати свої думки, як дитині. Наживившися в. Америці, ми знаємо вже те, що нам треба все своїм розумом розбирати.

Колись ми жили в окруженню природи, з Богом. Як Бог зародив, то Богу дяка. Як не зародив, то ніхто з Богом битися не буде. Помер хто, так Бог хотів. Виздоровів, так Бог дав. Так нас учили, так ми вірили.

В Америці далеко інакше. Чоловік не живе з природою, а з людьми. Люди не свої, а чужі. Приглядаючися життю, ми бачимо, що й наші діди не все робили найкраще. Люди не всі нашої віри. Бувають люди ріжних вір і переконань. І за релігію нас ніхто не питає. Захорує хто, кличуть доктора або до шпиталя відсилають. Люди самі ратуються, і нераз справдішні чуда роблять. Якби хто сказав: „Як Бог дасть, то виздоровіє, а як не дасть, то помре'', і до лікаря не пішов, то нераз за се одно в вязниці опинився.

Америка се край, де людина дбає за себе. Де вона бореться з другими людьми. Щоби вдержатися в життю, треба думати, розуміти, а не спускатися на надземні сили. Се не значить, що ми вірити в Бога перестали. Се значить, що ціле життє в Америці каже нам покладитися передовсім на власні сили, шукати способів, як сі сили збільшувати, і як найкраще сих сил уживати. На перед у сій боротьбі вибиваються ті люди, які розбирають спокійно всяку справу, які вислухають всякої думки, а відтак все спокійно розберуть і свою думку вироблять. На се нам треба свобідної критики всего нашого життя. Дорогою критики ми вчимося, як краще жити в сьому краю. Хто замикає очи на світ та сліпо йде за своїм провідником, той легко зі замкненими очима піде за сліпим поводатором. Тому я стою за свобідну критику. Але за спокійну, розумну критику, а не кпини, насмішки, глузування, які мають на ціли лишень показати: дивіться, який я розумний, а які ви всі дураки.

Володимир Сеґінь,
Член Братства Св. Ґеорґія,
Филаделфія, Па.

—o—

І ДР. НАЗАРУК І ЕПИСКОП МАЮТЬ ЗАСЛУГИ.

Як по других містах, так і в нас тепер на всі способи розпихають книжку д-ра Назарука: „Світогляд Івана Франка'', з котрої малоби піби виходити, що память Івана Франка малиби святкувати магомедани, жиди, будисти, але не Українці, бо Українці христіяни.

Читаю я сю книжку, і вичитую, що се передрук з „Америки''. Ах, думаю, писали колись в „Америці'', щоби всі числа складати, бо там самі важні річи пишеться, а тут, на, маєш, ще раз статті передрукували. Видно, щось люди не ховали „Америки", геть зуживали.

Думаєте, що з книжочкою інакше буде? Ні, так само. Вибили 2,000 примірників? То рішучо за мало. Вулворт богато більше в однім шторі паперу продає.

Цікаво, чому заштаповано нападц на Івана Франка в „Америці", а чому їх видається осібно, поза „Америкою"? Писала колись „Америка'', що хтось там набрав води у рот. Чи не сталося тепер таке й з „Америкою''? А може просто полюють на дурних, щоби сказали: Чого сі люди від того епископа хочуть? Та вже він той файт перестав, а вони все ще пишуть.

В редакції „Америки" вода вже цілий тиждень не йде, хоч перед тим ішла, що млин молов як питель, чи було що молоти чи не було. Відвернули вже воду від „Америки", а зате пустили її на другі лотоки. Брошурочками їх, тих Франків, Шевченків, тих Українців!

Га, як брошурочками, то брошурочками. Одно лишень ми скажемо, — До чого ви довоювалися „Америкою", до того довоюєтеся своїми брошурочками. Чи завинете свою думку в „Америку", чи в брошуру, ми її на милю носом пізнаємо.

Павло Терлюк, Шикаґо.

З українського життя в Америці.

З УКР. ЖИТТЯ В АМЕР. НЮ ЙОРК, Н. Й.

Ще про свято І. Франка.

Прошу справити вістку подану в „Свободі'' з 15. вересня, де помилково зазначено, що збори для влаштовання свята І. Франка в Ню Йорку відбулися у середу. В дійсности вони відбулися в січовому льокали в пятницю, дня 4. вересня.

Прошу при сій нагоді доповнити вість тим, що комітет для влаштовання цього свята постановив звернутися до громадянства міста Ню Йорку з відозвою, щоби свято Івана Франка визначене на 26. вересня відсвяткувати найурочистійше.

Комітет взиває всіх Українців Ню Йорку явитися ґремільно на панахиду по І. Франку в церкві св. Юра, яка почнеться о 12. годині в полудне. Комітет постановив віднестися до українських бизнесменів, щоб на знак жалоби в ту годину замкнули склепи та инші бизнеси. Комітет візвав дальше громаду до як найчисленнійшої участи в святочній академії в Народнім Домі та на вечірнім концерті.

Усі Товариства та Орґанізації комітет збере о годині 10 в Укр. Народнім Домі, звідки вони вирушать зі своїми прапорами до церкви.

Комітет віднісся теж до уряду українських діточих шкіл Ню Йорку та Бронксу, щоби шкільні діти о 12 годині були в церкві на панахиді, де вони утворять із себе вінок біля домовини.

Комітет поробив всі старання, щоби Нюйорчане гідно відсвяткували память свого Мойсея та дали тим доказ, що в них ще не згас огонь боротьби та національної гідности. Зазначу, що Січ у своїй роботі стрічається зі щирою допомогою других товариств, які хочуть нюйорським святом Франка станути приміром національної роботи на всю Америку.

Січовик.

—o—

ВИЛКС-БАРЕ, ПА.

Українці збойкотували віче проти Польщі.

Дня 12. сього місяця Поляки з околиці Вилкс-Баре урядили польський день в честь Косцюшка. Ціль сього обходу була не стільки відсвяткувати память Костюшка, скільки представити Американцям теперішніх Поляків як справедливий, чесний, свободолюбний нарід.

Громада місцевих Українців постановила сказати Американцям українське слово про ту справу. Фактами показати, чи справді теперішні Поляки є такі свободолюбні, якби мало виходити з їх святковання памяти повстанця й революціонера Косцюшка. Факти про тюрми, переслідування всего українського життя, шибениці й муки мали посвідчити доказами польську свободолюбність.

Орґанізаційний комітет віднісся до місцевих українських священиків з міста й околиці, щоби вони оголосили се віче. Священики в Ґановер і Нантиковк оголосили й заохочували нарід до віча, а місцевий парох про віче ані словом не згадав. На віче, на яке Українці сподівалися стягнути два тисячі людий на протест проти польсього гнету над українським народом, не зібралося й пів сотки людий. Замісць завдати удар Польщі, Поляки мали нагоду посміятися з Українців.

Поляки святкують память масона Косцюшка, і в обході беруть участь польські католицькі священики, а в нас з церкви лишень аґітація йде проти свята Івана Франка.

Іван Бойко, Вилкс-Баре, Па.

—o—

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Акція в справі несення допомоги пасейським страйкарям.

Конференція українських товариств, брацтв і ріжних орґанізацій в справі допомоги пасейським страйкарям рішили заапелювати до українського загалу в справі збірки одежі.

Всіх, що мають в дома протерту одіж, якої не вживають, щоби пожертвували пасейським страйкарям, які боряться за кращі умовини життя. Одежу збирається в слідуючих місцях:

Долина міста.

Укр. Народний Дім, 217 Іст 6-та вул., удаватись до господаря галі.

Український Роб. Дім, 66-68 Іст 4-та вул.

Церковна галя на семій вулиці.

Укр. Діточа Школа, 602 Іст 15-та вулиця.

Гарлем.

Укр. Діточа Школа, 1538-40 Медісон евню.

Вест Сайд.

Українська Діточа Школа.

Бронкс.

134 Бостон Роад.

В цих місцях буде отворено вечерами. Всі, що мають що небудь пожертвувати, хай зносять в повище зазначені місця, а Комітет Допомоги Страйкуючим в Пасейку збере їх і віддасть в приналежне місце.

Рівночасно Комітет скликає другу конференцію українських товариств і брацтв в справі допомоги страйкуючим в Пасейку. Ся конференція відбудеться в середу, дня 22. вересня в Українськім Робітничім Домі, 66-68 Іст 4-а вулиця, о годині 8. вечером.

—o—

НЮАРК, Н. ДЖ.

Орґанізують протест проти насаджування рутенства.

Вам знане вже це, що Українці по цілому світі, а найбільше в Америці і Канаді, довгий час тяжко працювали, інформуючи Американців і Канадійців про те, хто ми є, звідкіля приїхали сюди, де наша вітчина і як вона називається. З тяжким трудом учили ми, що ми називаємося Українці, а не Малороси, не Рутенці й не Галичани.

Ми інформували чужі народи про наших великих, заслужених мужів, між котрими на першім місци Тарас Шевченко і Іван Франко.

Ця праця була вельми тяжка, однак остаточно увінчалася пожаданими наслідками, бо про Україну і Українців світ тепер знає більше ніж знав попередно.

Отже правдою є, що чужі люде називають нас так, як ми самі називаємо себе і шанують тих мужів наших, котрих ми шануємо і почитуємо їх як своїх героїв, просвітителів, провідників, пророків і спасителів.

Було колись, що наші вороги уперто називали нас Рутенцями і переслідували нашого народнього Каменяра Івана Франка, та український народ примусив їх заперестати ті переслідування і вони позірно мовчали, а при кожній нагоді робили зусилля, щоби нас знову називати Рутенцями і щоби видерти Івана Франка з сердець нашого народу, зробити його малим та небезпечним чоловіком в громадськім життю.

Тепер український часопис „Америка" під проводом свого покровителя, Константина Богачевського, гр. кат. епископа, і Осипа Назарука, свого редактора, знова зачав називати нас Рутенцями і чернити дороге нам імя Івана Франка. І ясно нам представляється факт, що коли Українці не оборонять знова свого імени й імени свого великого мужа, Івана Франка, тоді Рим з Польщею зможуть осягнути свою ціль, т. є. називати нас Рутенцями і викляти Івана Франка з українського народу, так як викляли його з католицької церкви.

Тому Українське Запомогове Товариство імени Івана Франка в місті Нюарку, Н. Дж., на своїх надзвичайних зборах, дня 7-го вересня 1926, одноголосно вирішило стати в обороні українського імени свого патрона Івана Франка та **закликати всі українські товариства і загал міста Нюарку і околиці взяти участь в тій обороні.** Тов. ім. Івана Франка запропонувало: 1) Нехай всі українські товариства міста Нюарку і околиці вишлють своїх предсідників і писарів на передвічеві наради, які скличеться зараз по опублікованню цього поклику. 2) Щоби скликати всенародне Українське Віче, яке опрокине і осудить ворожі і шкідливі виступи українського часопису, „Америка", епископа Богачевського і редактора Осипа Назарука проти імени Українців і дуже дорогого нам імени Івана Франка.

За Тов. ім. Івана Франка:
Йосиф Куйбіда, предсідник;
Іван Коцан, писар.

—o—

З ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИ В АМЕРИЦІ.

Війна (боротьба) ведена після гуманних, культурних принціпів, приносить добрі наслідки, такі — яких для загального добра бажаємо.

Війна (боротьба), яку ведеться в некультурний, брутальний спосіб — родить тільки лихо.

Побіда у першім випадку — солодка, будуюча; у другім — гірка, руйнуюча. (Пирусова).

Дивним може буде видаватися це, що маючи розказати дещо про музичне життє серед нашої громади, згадую „війну", цю найбільшу страховину людськости.

Коли однак застановимося трошечки над цим „дивом", так певно дійдемо до висновку, що війна (боротьба) й музика впливають на себе обопільно й то в яркий спосіб.

Тому, що мені (й всім, думаю) залежить все на цім, щоб вислідки війни загальної (боротьби) були добрі, успішні для загалу от й для цеї головно причини я намагаюся задержати на хвилинку уми наших читачів над цею маленькою проблемою.

Боротьба (війна у ширшім значінню) цеж наше бідолашне життє.

Загального життя ніхто й на мент спинити не в силі — тому боротьба у всім є безнастанна й вічна. Тож боротьба це вічний закон „життя''.

Однак „способи'' ведення війни (боротьби) таки ми можемо придумувати... й придумуємо. Річ ясна, що ми як люди(!) бажаємо придержуватися добрих, шляхотних способів боротьби — життя. Чи придержуємося?...

Гм... відповідати на це питанне не буду й це полишу — історикам, законодавцям, фільософам й прочим. Але „ад рем''.

Музика ублагороднює характер чоловіка й таким чином впливає вельми на хід й способи боротьби (війни) „ео іпсо", шляхотний, благородний чоловік вживає в боротьбі тільки шляхотного способу й він певний відтак, що його побіда буде тільки солодка, будуюча й бажана...

Не можу собі уявити, щоб на „всесвітній арені" тілесних змагань — можна було нині побачити благороднійшого борця ніж наш славний земляк-борець Іван Піддубний. Це справдішний тип (зразок) джентельмена-борця. А коли ще завважаємо, що це і наш славний „тілесний воїн", не мав нагоди у ранній молодости великою наукою розніжнювати свого духа — дійдемо певно до заключення, що його благородність це його питома; вроджена чеснота.

Отже Українець, хотяй часом в науці не великий мистець, однак шляхотний з природи, борець-лицар, дійсний Запорожець. А наш славний земляк, Іван Піддубний любить музику, любить вельми нашу пісню й це, тільки пояснює й піддержує його „джентельменство" у боротьбі. — Одно доповнює друге.

Чи нам треба „борців-джентельменів" у життю? Вельми, вельми. Й колиб так до наших вроджених чеснот й талантів додати ще „науку-знанне", який же був би це „славний, благородний лицар"? Це без сумніву був би „ідеал чоловіка" для всіх грядучих поколінь людськости.

Й чиж не ідейна це річ посвятитися нам науці-просвіті, щоб збільшити й прискорити у життю — славу, свободу й щастя українського народу? Чейже український нарід — цеж його одиниці, отже славна, свобідна та щаслива Україна, цеж на ділі — славні, свобідні й щасливі її діти-одиниці, частинки, члени. А музика, пісня є одним з найблагороднійших способів „науки'', може найдогіднійшим й найлекшим для нас, обдарованих природою великою чутливістю душі й серця.

Отже — чи музика, пісня нам потрібна до життя в боротьбі о слушне істнуванне? Безперечно! Підчас щойно минувшої найбільшої світової хуртовини не меньше було у повітрю звуків музики-пісні, ніж гарматнього згуку, куль, вогню. І можна сказати сміло, що колиб не ці міліони ріжнородних милозвуків-пісень, театрів, книжок — так страхіття цеї послідної війни-боротьби нинішних часів булоб тисячу разів більше.

І серед нашої „Американської Кольонії'' під цю пору розгорілася боротьба а її полуміння чимраз ширше й висше сягає, чимраз більше захоплює наші душі й серця.

Чи нам треба музики — пісні?

Треба — конче треба! Щоб результат-успіх цеї боротьби був добрий, **повний** а побіда солодка — будуюча. Щоб страхіття цеї боротьби — домашної „війни в часі спокою", було меньше.

• • •

Якраз заснувалось „Українське Вокально - Інструментальне Тріо", якого одинока ціль це: витворювати й поширювати серед нашої Кольонії замилуванне до поважнійшої (клясичної) музики, тощо.

В склад Трія входять: п. Орест Турковський (з Нюарку), український скрипак, котрий відбув студії на скрипці в краю й в Америці під надзором славних педагогів музики межи иншими славнозвісного проф. Ауера. — Панна Марія Савіцька (також з Нюарку) молоденька й вельми талановита наша пянистка-акомпаністка, вже доволі звісна й люблена українською дооколичною громадою. Пан Михайло Зазуляк (з Ню Йорку) український баритон; добре знаний нашому загалови не тільки з виступів на концертах, а також з численних музичних рекордів, для яких від часу до часу наспівує запрошений ріжними ґрамофоновими компаніями.

Совісне підготованне й вибір „репертуару" (точок програми) та велике перенятте ідеєю цеї молоденької музичної орґанізації, дає зопоруку, що свою задачу — обовязок згадане „Тріо'' сповнить як слід.

Його другий концерт відбудеться за кілька днів (в суботу 25 вересня) в Українськім Народнім Домі в Елизабеті.

На цім концерті будуть виконані твори таких композиторів як: Nardini, Безкоровайний, Wieniawski, Pablo de Sarasate, B. Заремба, — Paganini-Wilhelmj (скрипка solo); Rossini й Рубінштайн (пяно solo); Млака-Воробкевич, Шевченко-Лисенко, Партицький, Вахнянин, Lane H. Wilson, Massenet (баритон solo).

Успіх цего маленького гуртка наших молодих адептів музики залежить річ відома, від заінтересовання ним й поперття нашого загалу. Кождий концерт „Трія'' буде оголошений в наших часописях кілька днів наперед й на ці концерти запрошується сердечно наших Дорогих Родимців та взагалі всіх у кого серце переповнене ніжними почуваннями до музики — пісні та красоти — правди.

Муеззін.

IВАН ФРАНКО.

ІВАН ВИШЕНСЬКИЙ

ПОЕМА.

(1)

I.

Мов зелена піраміда
На хвилястім синім полі,
На рівнині лазуровій
Велитенський ізмараґд. —

Так облита дивним морем,
Під безхмарим, теплим небом
Зноситься, шумить, пишаєсь,
Спить Афонськая гора.

Спить? Та ні! Природа мати
Ненастанно тут працює,
Ненастанно строїть, бавить
Ту пестієчку свою.

У низу, де з хвиль кипучих
Ґранітові сірі скали
Гордо, просто в гору пнуться —
Стіни, кольоси, стовпи —

Там в низу музика дика
Не вгаває на хвилину,
Бються хвилі о камінне,
Бризька піни срібний вал.

А в верху хребти гірськії,
Віковим покриті лісом,
Вічну, тиху пісню грають
У задумі без кінця.

Та проте гора дрімає;
День і ніч пливе над нею
Мов рожева легка хмара, —
Крику, гомону не чуть.

Хоч повзуть тут скрізь по го-
[рах
Стежечки немов гадюки,
То проте не оживляє
Їх розмова, спів ні сміх.

Хоч розсипані по горах,
По лісах, ярах і скелях,
По полянах пречудових,
І оселі і хатки, —

То проте тиша глибока
Заляга на тих оселях,
І лежить печать мовчання
На сотках старечих уст.

Скрізь тиша і скрізь мовчанне,
Сірий одяг, хід повільний,
І худі, понурі лиця,
Непритомний, сонний вид.

Тричі лиш на день по горах
Пролунає голос дзвонів,
Мов проквилить над горою
Стадо дивних лебедят.

Плачуть жалібно ті дзвони,
Мов нарікання, докори,
На людий, що замертвили
Пречудовий сей куток.

Що гніздо думок високих,
Школу поривів геройських,
Пристань для орлів змінили
На сумну тюрму для душ.

II.

На Афоні дзвони дзвонять
У неділю по вечірні;
Починає Прот великий,
Окликаєсь Ватопед.

Далі зойкнув Есфіґмену,
Загудів Ксеропотаму,
Там Зоґрафу, далі Павлю,
Розгудівся Іверон.

Покотилися по горах
Ті ридання металеві,
Окликаєсь кожда скеля,
Кождий яр і кождий скит.

І вторують їм зітхання,
І худі хрестяться руки,
І несеться тихий шепіт:
„Со святими упокой!"

Ті ридання металеві —
Знак, що хтось розстався з сві-
[том —
Тут нікого не трівожать:
Се щоденна новина.

Чи то скитник вмер у скиті
Так як жив — самотний, тихий,
І про смерть його дізнались
Аж у кілька день пізпійш —

Тим дізнались, що покійник
Не явився в монастир свій,
Не приніс свою роботу,
Бобу пригорщі не взяв?

Чи то вмер чернець у келї
Пишучи святую книгу,
Мінею та киноваром
Вязні титли красячи?

Чи то вмер послушник смир-
[ний —
Пан колись, чи князь, чи вояк,
Але тут він здавна в кухні
Монастирський обслугач?

Чи то вмер якийсь достойник,
Єромонах чи ігумен, —
Тут усім однака шана:
„Со святими упокой!"

Чи то врешті хтось живий ще
Сходить на „остатній ступінь",
Покидає світ і волю,
Щоб в печері смерти ждать?

Глянь, у скелях височенних,
У стрімких ґранітних стінах,
Що над морським валом ви-
[сять —
Чи там гнізда ластівок?

Ні, се нори жолоблені,
Недоступні, темні ями,
Січені в скалі печери,
Схованки для мев хіба.

Ні, се нори для аскетів,
Се „останній ступінь", подвиг
Крайній і безповоротний,
Брама вічности вузка.

Хто пройшов новицьку службу,
Монастирське строге право,
І важкую мовчазливу
Працю в тихому скиту, —

Хто бажає довершити
Аскетичний острий подвиг,
В пості, самоті, мовчанню
Слухать голосу душі, —

Хто порвав зо світом звязки,
Поборов бажання тіла,
Чує силу і охоту
В очи вічности глядіть, —

Той за дозволом найстарших
Вибира собі печеру,
Вибира собі могилу,
Відки вороття нема.

І тоді ридають дзвони,
І тоді по всім Афоні
Тихий шепт іде старечий:
„Со святим упокой!"

III.

На Афоні дзвони дзвонять
У неділю по вечірні:
Починає Прот великий,
Окликаєсь Ватопед.

Далі зойкнув Есфіґмену,
Загудів Ксеропотаму,
Там Зоґрафу, далі Павлю,
Розгудівся Іверон.

Покотилися по горах
Ті ридання металеві,
Окликаєсь кожда скеля,
Кождий яр і кождий скит.

Стихли дзвони, у повітрі
Довго ще тремтів їх голос,
І в монастирі Зоґрафу
Заскрипіли ретязі.

Відчинилась темна брама;
З монастирського подвіря
Виступає хід церковний,
Монотонний чути спів.

(Дальше буде).

ОСТРОВ ПОГИБАЮЧИХ.

Під таким наголовком поміщує большевицька часопись „Красная Газета" безнадійно понуру картину жіночого нічлігового дому в колишньому Петербурзі, теперішньому Ленінґраді.

Низькі, вохкі, вонючі кімнати з норами. В кождій кімнаті від 20—40 ліжок. Сходяться зі всіх закутин міста, зрілі жінки й жінки-діти зі старечим обличчам, охрипілим голосом, нюхаючі кокаїну та вічно голодні. І саме ті останні найбільш гідні пожаління. Є між ними бувші інститутки-гімназістки, дочки буржуїв, яких змела хвиля революції, є вихованиці Смольного інституту, до якого доступ був тільки для аристократії бувшого царату, є робітниці та селянки. Серед гурту проституток стрінеш недбайливо простягнуту на своЙому заплюгавленому леговищі дочку відомого бувшого царського ґенерала П., яку щойно випустили з тюрми за крадіж курки, жінку колишнього знаменитого столичного інжиніра К. і пр. Більшість з них це явні проститутки і здебільша заражені сифилісом, 44% скрито проституує, а всі вони рознуздані, цинічні, зґанґриновані життям великоміських притонів. Всі майже образовані (75 проц. грамотних) є й між ними такі, що володіють чужими мовами. Лежать одна попри одну на одинометровому брудному леговищі. В першій кімнаті зі самого краю лежить недужа, стара жінка. Просить, щоби її відвезли у шпиталь. Коли перелядають її документи, переконуються, що їй всього 24 літ. Це старечість, яку родить розпуста. Трохи дальше примістились жінки з дітьми. Кидається в вічі ясна бльондинка з делікатним, пишним профілем. Вона сифилістичка, кормить свою дитину, пережуваючи обережно їду зараженим ротом. Під нею вонючі шмати.

Лікар підходить до неї. Він знає історію молодої проститутки: вчилася в Смольнім інституті, мати померла, батько скотився в низи, намагався її знасилувати, вона пробила йому ножем живіт і втікла.

— Гуляєш? — питає.

— Гуляю.

— Не досить тобі розпусти, ти чейже скоро вже зігниєш?

Вона закурює папіроску і сміється байдужно у відповіді:

— Требаж заробити на харч та на нічліг, ні?...

Жах!

ПОЗІР! АНСОНІЯ, ДЕРБИ, НЮ ГЕЙВЕН, БРІДЖПОРТ, СЕЙМОР, САВТПОРТ І ОКОЛИЦЯ!

Заходом злучених українських Товариств, Братств і Сестрицтв з Ансонії, Дерби і Сеймор, Конн., і цілого українського загалу.

— устроюється —

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

в память 10-літних роковин смерти

ІВАНА ФРАНКА

В НЕДІЛЮ, 26. ВЕРЕСНЯ 1926

B ANSONIA OPERA HOUSE

при Main Street, Ansonia, Conn.

при участи українського артиста гр. МИХ. ЗАЗУЛЯКА з Ню Йорку, як рівнож укр. ансонійського хору під дірігентурою гр. Р. Гвоздевича.

Реферат виголосить гр. Р. СЛОБОДЯН

Початок точно о 3-тій годині попол.

Вступ 75 і 50 цнт.; для шкільних дітий понад 10 літ 15 цнт.

Чистий дохід з концерту призначений на будову памятника І. Франка. Проситься всіх Українців о численну участь. 218,20,2

Комітет.

ДО ВСІХ ДОПИСУВАТЕЛІВ.

Просимо затямити собі:

1. — Дописі писати коротко.
2. — Виразно і чітко.
3. — Лиш по одній стороні паперу
4. — В дописях подавати лиш правдиві вісти.
5. — Писати лише про річи цікаві для усього загалу читачів, або бодай його значної части.
6. — В дописях нікого не перехвалювати без дійсної заслуги.
7. — Не лаяти нікого особисто, ані не нападати, ані не зачіпати.
8. — Не жадати звороту дописі, в яку дописуватель написав за кілька мінут (коли її дуже потребує, може у себе оставити відпис).
9. — Не посилати „пильних" дописий з домаганням „сейчас" помістити, бо се звичайно тільки показує, що дописуватель опізнився і хоче, щоб редакція се надолужила.
10. — Не присилати до редакції стихів і поезій недоладних щодо форми, або безвартних щодо змісту; а до того й не жадати звороту таких віршів.

Адм. „Свободи".

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць серпень 1926 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Лазовський Іван, Малиняк Иоанна.
В. 2. Майчак Вероніка, Гутник Иосиф.
В. 7. Ошей Михайло, Майхрук Микола.
В. 8. Мацькевич Олена, Лотоцька Анна.
В. 16. Махомета Петро.
В. 22. Роговський Теодор.
В. 25. Соколюк Ілько.
В. 28. Горват Микола.
В. 29. Кульматицька Марія, Ґрозьо Стефан, Гривняк Анна.
В. 31. Старовецька Анна, Старовецький Антін, Кирик Іван.
В. 34. Тужинська Анна, Леміщук Павло, Леміщук Евдокія.
В. 44. Задубера Ів., Венгляш Марія.
В. 48. Федорчик Болеслав, Дубель Семен.
В. 51. Лазицький Антін, Баган Катерина.
В. 55. Деркач Іван.
В. 58. Фридріх Марія.
В. 61. Королевят Теодор, Монюк Анна.
В. 65. Заканич Андрій, Миськів Анна.
В. 75. Петрик Анна.
В. 85. Степанчак Василь, Сусайло Микола.
В. 91. Солончак Катерина.
В. 95. Островський Антін, Островська Катерина, Згабо Анна.
В. 99. Рутко Феня, Михайлечка Микола, Кадобний Іван, Сісо Мануел.
В. 100. Думілювич Михайло.
В. 104. Стецко Анна.
В. 108. Білецький Антін.
В. 110. Крушелницький Мартин.
В. 120. Василь Анна.
В. 122. Ґрабан Максим.
В. 123. Байда Павло.
В. 127. Сорока Розалія.
В. 132. Білінська Магда, Білінська Анна, Галашинський Станислав, Галашинський Тимко.
В. 133. Будник Стефан.
В. 142. Мамчак Михайло.
В. 147. Сушко Стефан.
В. 148. Гусак Тимко.
В. 153. Дунда Анна.
В. 155. Папаца Василь.
В. 156. Крамничний Василь, Рибник Іван, Купчак Катерина, Кагуй Анна, Купчак Катерина.
В. 161. Криса Іван, Мікула Микола.
В. 170. Мазурик Олекса.
В. 188. Стельмак Анна, Янкович Олена.
В. 192. Саламаха Стефан, Колісник Марія, Лещинська Аґнес, Сторожинський Михайло, Варещук Ева.
В. 205. Васильковська Текля.
В. 206. Захарків Михаліна, Кравець Володимир.
В. 209. Чубатій Олекса, Макар Павлина, Черпаняк Марія.
В. 217. Сивульська Марія, Лотоцький Михайло.
В. 223. Тарабаш Дмитро, Стецула Василь.
В. 227. Головецький Василь.
В. 229. Дзєцюх Петро, Гевко Михайло.
В. 232. Беднарчик Анна.
В. 234. Ґерета Юрій.
В. 235. Крупа Ольга.
В. 237. Пірс Анна, Новосильська Павлина.
В. 238. Селинський Григорій, Селинська Альбіна.
В. 242. Павлик Параскевія.
В. 245. Проколишин Стефан.
В. 247. Сивий Стефан, Марцишин Анна.
В. 253. Когут Стефан, Кубланський Михайло.
В. 256. Тимчак Анастазія.
В. 258. Деркач Михайло.
В. 259. Козак Іван.
В. 260. Шемела Стефан.
В. 265. Дубницький Іван, Іваник Прокоп.
В. 269. Кетрик Зофія.
В. 270. Гаврилюк Василь, Васько Петро.
В. 273. Мариняк Анна.
В. 276. Хлиста Олена, Кміт Володимир.
В. 277. Воробель Іван, Ходань Михайло.
В. 282. Солтус Василь.
В. 292. Стефаняк Ілько, Стефаняк Анна.
В. 294. Яцик Іван.
В. 312. Цап Петро.
В. 321. Поточняк Дмитро.
В. 324. Пришляк Розалія, Нагумек Іван.
В. 327. Керич Михайло.
В. 332. Балицький Михайло.
В. 333. Луцовяк Настя.
В. 334. Когут Михайло, Гомзяк Анна, Сорівка Текля, Мовчко Марія.
В. 338. Римарчик Анна.
В. 345. Клодницький Володимир, Домбровський Иосиф, Лісневич Михайло.
В. 349. Жидовська Марія.
В. 352. Янусевич Іван.
В. 364. Дацко Михайло.
В. 367. Мостовий Михайло, Мостова Ксеня.
В. 370. Фидишин Петро.
В. 388. Криворука Теодор, Міштурак Катерина.
В. 167. Микульський Иосиф, Лоняк Іван.
В. 170. Вирста Ілько.
В. 182. Клипка Михайло, Клипка Анна, Закутянський Пилип.
В. 196. Баричко Франко, Гавришко Михайло.
В. 204. Ковальчук Петро.
В. 206. Веселюк Михайло, Веселюк Анна.
В. 213. Зимяк Наум, Максимяк Микола, Савка Іван.
В. 217. Пакула Андрій, Станґрет Петро.
В. 220. Ривак Андрій.
В. 222. Москалюк Олекса, Комарницький Ігнатій.
В. 230. Худик Михайло.
В. 235. Андиц Юрій.
В. 237. Лаврик Марія.
В. 238. Волощук Ілько.
В. 249. Рейба Анна.
В. 257. Захарків Микола.
В. 266. Горохун Лев, Рузицький Микола, Рузицька Марія.
В. 268. Громяк Петро, Сенків Онуфрій, Євчин Василь.
В. 276. Дунець Михайло, Сокира Григорій, Корж Иосиф.
В. 292. Стисловська Розалія, Масляк Иосиф, Масляк Катерина, Осідач Володимир, Тапільницький Антін.
В. 300. Красуляк Юрій, Катинський Теодор, Шмідзен Марія, Тиркала Іван, Овад Іван.
В. 304. Гутник Петро.
В. 316. Дорофей Наталка.
В. 318. Калуска Анна.
В. 322. Дзюбановська Бронислава.
В. 340. Оклевич Данило.
В. 351. Профета Іван.
В. 363. Хшан Станислав.
В. 367. Крупка Катерина, Лукаш Данило.
В. 385. о. Титар І. Володимир.
В. 396. Кримська Варвара.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Бойчук Михайло.
В. 7. Бучер Андрій, Цьвонкала Анна, Рифун Павло, Рифун Онуфрій, Рифун Анна.
В. 8. Бабій Іван.
В. 10. Хвалик Анна.
В. 20. Гулавський Семен.
В. 33. Бобик Розалія.
В. 34. Андрущак Іван, Безпалюк Микола, Борковська Теодозія, Скроцька Ольга Марія, Скроцький М. Богдан, Кузан Франко, Кузан Анна.
В. 40. Подольський Віктор.
В. 48. Більська Марія.
В. 59. Максимів Катерина, Дрозд Федор, Максимів Іван.
В. 64. Дячишин Гарасим.
В. 76. Толбій Дмитро, Толбій Станислав, Гадамус Максим.
В. 77. Букса Іван, Букса Марія.
В. 85. Макарик Теодор, Макарик Андрій, Макарик Іван, Гливянський Михайло.
В. 95. Куц Захарій.
В. 102. Кардамаш Константин, Кобиняк Теодор.
В. 105. Тур Теодор.
В. 106. Лківаковський І. Андрій.
В. 113. Баран Данило, Гордак Василь, Мандзяк Тимко, Полоський Михайло.
В. 128. Говард Володимир.
В. 133. Сорока Лев, Сорока Анастазія.
В. 138. Цінжман Тимко.
В. 151. Федак Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 36. Крук Марія.
В. 39. Лудзик Анна.
В. 65. Джуган Юрій, Циктор Петро, Пятковський Юрій.
В. 94. Крушельницька Розалія, Крушельницький Володимир.
В. 105. Мельник Андрій.
В. 120. Брошко Андрій.
В. 121. Литвин Онуфрій.
В. 132. Прихода Стефан, Прихода Олександра.
В. 152. Бусько Федько, Бусько Анна.
В. 165. Крайник Андрій, Богуцький Роман.
В. 183. Була Антін.
В. 203. Гаврищак Юрій.
В. 219. Козак Михайло.
В. 230. Вітик Ілько.
В. 237. Головчак Теодор.
В. 241. Балюк Марія, Барилюк Марія, Барилюк Войтко, Кічак Григорій, Кічак Марія, Павлюк Тимко, Павлюк Евдокія, Стрик Петро, Стрик Григорій, Романович Петро, Романович Франя, Стрик Аґнес, Стрик Михаліна, Дубина Григорій, Кузів Анна, Кузів Кароль.
В. 276. Сас Павло.
В. 286. Світлик Антін.
В. 324. Пришляк Михайло.
В. 345. Куликовський Петро, Куликовська Анна.
В. 369. Валіґурський Олекса.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Хомяк Ігнатій.
В. 3. Стефура Михайло.
В. 7. Паламар Василь, Грициняк Стефан.
В. 9. Качмарський Іван.
В. 18. Івах Теодор, Ломеґа Антін.
В. 20. Федюк Михайло, Іваницький Терентій, Іваницька Ольга, Прислупський Іван, Бойко Яків.
В. 21. Гнат Михайло.
В. 28. Вархола Андрій, Куземко Микола.
В. 32. Малиняк Іван.
В. 37. Ґерета Марія, Яцків Олена, Попо Анна.
В. 40. Беґера Григорій.
В. 43 Бранчик Олекса.
В. 45. Шайнох Іван.
В. 48. Шипула Антін, Січерський Лесько.
В. 56. Окаль Семен.
В. 58. Мазур Григорій.
В. 59. Якубишин Иосиф.
В. 61. Петрів Марія, Петрів Іван, Процак Іван.
В. 62. Юник Іван.
В. 66. Місерак Иосафат.
В. 69. Сидорович Лука.
В. 72. Ласкос Іван.
В. 75. Коваль Анна.
В. 78. Когут Михайло, Солдат Юрій, Солдат Марія, Барицький Микола, Смолен Юрій.
В. 86. Нісевич Іван.
В. 94. Крушельницький Нестор.
В. 101. Гурзан Микола.
В. 103. Ковтун Стефан, Ковтун Марія.
В. 104. Косцюк Михайло, Косцюк Катерина.
В. 109. Вуйко Микола.
В. 111. Дрозд Петро.
В. 120. Цомпель Микола.
В. 122. Качалуба Микола.
В. 130. Шалаковський Іван.
В. 132. Роман Михайло, Сенко Іван.
В. 133. Сайко Стефан.
В. 136. Левицький Василь, Заремба Осип.
В. 145. Возний Яків.
В. 146. Процьків Іван, Гущак Петро, Гефко Онуфрій, Євчук Марія, Євчук Михайло, Бойко Ілько, Поторокс Семен, Шляхтич Василь.
В. 149. Стасів Данило.
В. 150. Козак Михайло.
В. 152. Маркевич Іван.
В. 158. Мельник Доминик.
В. 177. Яремчук Прокіп, Яремчук А. Марія.
В. 188. Гайовий Роман.
В. 189. Личко Катерина.
В. 203. Челяда Микола, Челяда Параскевія.
В. 209. Скірчак Андрій.
В. 213. Вдовичин Данило.
В. 214. Свистович Константин, Гавриш Іван.
В. 217. Ройка Іван, Гарасимчак Олекса, Білоус Петро.
В. 219. Дармограй Стефан.
В. 230. Островка Іван.
В. 232. Трубалис Микола.
В. 235. Проць Иосиф.
В. 238. Панас Катерина.
В. 252. Красножоний Дмитро.
В. 253. Щербій Микола.
В. 262. Собин Олекса.
В. 274. Шляхтичин Семен.
В. 275. Обуховський Маріян.
В. 276. Одеснович Михайло, Одеснович Марія.
В. 290. Папіж Олена.
В. 292. Бандровчак Іван.
В. 293. Литвин Михайло.
В. 295. Витенько Дмитро, Хорощак Стефан.
В. 304. Лабуда Василь.
В. 310. Пясецька Марія, Пясецький Григорій.
В. 324. Антонович Антін, Филипчук Анна, Вишиванюк Анна, Вишиванюк Федор.
В. 329. Язвинський Семен.
В. 330. Франкевич Михайло.
В. 331. Хамандяк Юрій.
В. 335. Гринишин Михайло, Гринишин Марія.
В. 336. Юзва Андрій, Юзва Антоніна, Потюк Василь.
В. 337. Перешлуга Андрій.
В. 352. Славко Дмитро, Волошин Стефан.
В. 363. Костів Іван.
В. 364. Занко Іван, Занко Анастазія.
В. 367. Булавинець Іван.
В. 371. Білоус Андрій, Білоус Марія.
В. 401. Орлов Семен, Орлов Катерина.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 9. Головчак Теодор.
В. 28. Юдіч Семен.
В. 50. Була Антін.
В. 73. Шкварок Ілько.
В. 81. Крушельницький Володимир.
В. 90. Прихода Стефан, Прихода Олександра.
В. 96. Чемерич Катерина, Брошко Андрій.
В. 183. Богуцький Роман, Крайник Андрій.
В. 232. Кучмак Антін, Кучмак Катерина.
В. 234. Пятковський Юрій, Цуктор Петро, Джуган Юрій.
В. 290. Крушельницька Розалія.
В. 308. Ружицька Анна.
В. 324. Винник Ілько, Винник Марія.
В. 331. Кличка Михайло, Кличка Анастазія.
В. 337. Барилюк Марія, Балюк Марія, Павлюк Тимко, Кічак Григорій, Барилюк Войтко, Павлюк Евдокія, Романович Петро, Стрик Григ., Стрик Петро, Кузів Кароль, Стрик Михаліна, Стрик Аґнес, Романович Франя, Кічак Марія, Кузів Анна, Дубина Григорій.
В. 338. Турянський Петро.
В. 385. Якумій І. Іван, Куликовська Анна, Куликовський Петро, Дяконюк Олекса.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 45. Веселик Іван.
В. 57. Стасяк Марія.
В. 105. Рословович Павло.
В. 172. Гузар Олена.
В. 183. Фурчак Григорій.
В. 203. Кіт Іван.
В. 229. Ковальський Ілько.
В. 309. Лапка Михайло.
В. 324. Васильковський Василь.
В. 354. Бафія Андрій.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця серпня 1926 р. в У. Н. С. було повнолітних членів	18.877
В місяци серпни 1926 р. принято нових	144
В місяци серпни 1926 р. принято наново	101
В місяци серпни 1926 р. принято з перест. листами	43
В місяци серпни 1926 р. принято з інших кляс обезпечення	12
Разом	19.178
В місяци серпни 1926 р. суспендовано	126
В місяци серпни 1926 р. відійшли з перест. листами	43
В місяци серпни 1926 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	12
В місяци серпни 1926 померло	10
Разом	191
З кінцем місяця серпня 1926 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	18.987

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	17
В клясі А.	на $ 250	382
В клясі А.А	на $ 500	5.631
В клясі В.	на $ 750	891
В клясі С.	на $1000	11.717
В клясі В.В.	на $1500	214
В клясі С.С.	на $2000	54

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	16
В клясі О-1000	на $1000	10
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	—
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	7
В клясі Р-1000	на $1000	15
В клясі Р-1500	на $1500	—
В клясі Р-2000	на $2000	1
В клясі Р-2500	на $2500	1
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	16
В клясі Е-1000	на $1000	11
В клясі Е-1500	на $1500	—
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—
Разом		18.987

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ.

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 7. Майстро Петро.
В. 8. Дучинська Марія, Мацькевич Стефан, Мацькевич Володимир, Нечесноф Анна.
В. 28. Радзьо Дмитро.
В. 29. Янощак Стефан, Янощак Іван, Янощак Василь, Янощак Григорій, Кульматицький Стефан, Кульматицький Андрій, Кульматицький Теодор, Кульматицька Анна, Кульматицький Михайло.
В. 31. Кирик Стефан, Старовецька Елисавета, Старовецький Лев, Вилота Іван.
В. 44. Демчик Ольга, Шевчук Теодор, Шевчук Марія, Шевчук Ілько, Третяк Іван, Третяк Елисавета.
В. 65. Заканич Анастазія, Заканич Параскевія.
В. 67. Консевич Юрій, Мазурак Петро.
В. 75. Дідула Олена.
В. 86. Федоришин Иосиф, Федоришин Іван, Федоришин Елисавета, Федоришин Мелянія.
В. 87. Мицьо Розалія.
В. 90. Дудун Олена.
В. 91. Косяк Анна, Ліба Василь, Салончак Василь.
В. 95. Островський Иосиф, Островська Анна, Островський Франко. Островська Марія.
В. 131. Гошовський Михайло, Гошовський Іван.
В. 137. Комісар Олена, Томко Михайло.
В. 156. Купчак Марія.
В. 161. Криса Петро, Криса Стефан, Криса Іван.
В. 170. Тесаровський Мирослав, Тесаровський Олекса, Тесаровська Марія.
В. 200. Супек Марія.
В. 201. Фірман Михайло.
В. 205. Сулик Текля, Сулик Анна, Сулик Анастазія, Сулик Варвара, Сулик Олена.
В. 206. Динис Василь. Заходник Іван, Захарків Стефанія.
В. 217. Галушка Іван.
В. 226. Стах Ірина.
В. 229. Полко Іван, Полко Михайло, Полко Анна, Полко Франко.
В. 230. Яслик Мілька, Яслик Дорка.
В. 238. Селинський Ілько.
В. 242. Головатий Михайло.
В. 247. Ліщинська Анна, Ліщинська Марія, Ліщинська Катерина.
В. 260. Демчина Богдан, Демчина Тарас, Демчина Володимир.
В. 269. Петрик Марія, Петрик Богдан, Петрик Анна, Петрик Теодор, Петрик Іван, Петрик Петро, Петрик Михайло.
В. 273. Дравущак Петро, Дравущак Михайло, Дравущак Андрій, Дравущак Іван, Дравущак Григорій, Ярощак Анна, Ярощак Іван, Ярощак Михайло.
В. 275. Ґречин Анна.
В. 276. Хлиста Иосиф, Хлиста Іван, Ґарко Евгенія, Ґарко Михайло, Петришин Ольга.
В. 298. Ковбаснюк Иоанна.
В. 321. Білінський Т. Іван.
В. 324. Пришляк Анна.
В. 326. Соколовська Анна, Сворен Василь.
В. 333. Пасик Анна.
В. 334. Антонов Анна, Антонов Михайло, Антонов Стефан, Антонов Олена.
В. 335. Ґрабіш Иосиф.
В. 342. Маркович Иосиф.
В. 352. Дмитрусь Анна, Дмитрусь Розалія, Дмитрусь Катерина, Ковалик Марія, Ковалик Іван, Ковалик Ольга, Ковалик Петро, Ковалик Володимир.
В. 367. Крик Василь, Крик Иосиф, Мостовий Іван.
В. 369. Хай Марія, Хай Іван, Хай Катерина, Хай Юлія, Хай Андрій, Хай Зофія.
В. 385. Максимів Иосифина.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 7. Цьвонкала Анна, Цьвонкала Катерина, Цьвонкала Адам, Цьвонкала Марія, Цьвонкала Иосифа, Цьвонкала Володимир, Цьвонкала Іван, Дудик Ілько, Дудик Владислав.
В. 10. Хвалик Василь, Хвалик Стефан.
В. 44. Махіброда Анна, Махіброда Текля, Махіброда Марія, Махіброда Варвара.
В. 59. Максимів Марія, Максимів Анна.
В. 76. Ґадамус Марія, Ґадамус Анна, Ґадамус Стефан, Шевчук Станислава, Шевчук Зигмонд, Шевчук Иоанна, Шевчук Чеслав, Шевчук Франя.
В. 85. Макарик Марія, Макарик Иосиф, Макарик Олена, Новак Марія.
В. 102. Чупак Марія, Чупак Олена.
В. 105. Тур Іван, Тур Марія, Тур Михайло.
В. 128. Ґаланка Павло, Ґаланка Юлія.
В. 182. Клипка Надія.
В. 193. Філь Анна.
В. 206. Василюк Лев, Василюк Олекса, Василюк Володимир, Василюк Евген.
В. 257. Захарків Іван, Захарків Юлія, Захарків Мирослава.
В. 276. Сокира Олена.
В. 292. Масляк Анна, Масляк Катерина, Масляк Вікторія, Масляк Мирослава.
В. 300. Катинський Іван, Катинський Михайло, Катинський Дмитро.
В. 332. Кушмідер Иосиф.
В. 396. Кримська Марія, Кримський Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 65. Пятковська Анна, Пятковський Михайло.
В. 94. Крушельницька Кароліна, Крушельницька Марія.
В. 230. Війтик Марія, Війтик Зофія, Війтик Іван.
В. 241. Болюк Іван, Болюк Антін, Болюк Михайло, Кічак Микола, Павлюк Анна, Павлюк Евгенія, Павлюк Стася, Романович Іван, Романович Анна, Романович Марія, Романович Володимир, Стрик Анна, Стрик Володимир, Стрик Иоанна, Стрик Іван.
В. 286. Світлик Анна, Світлик Іван, Світлик Стефан.
В. 324. Пришляк Володимир, Пришляк Иосиф, Пришляк Марія.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 20. Іваницький Иосиф.
В. 28. Робак Іван.
В. 44. Придка Марія, Стефанчик Андрій, Тхорик Михайло.
В. 59. Глива Лінка, Глива Евгенія, Глива Марія, Глива Анна, Глива Анна, Глива Григорій, Глива Петро, Глива Іван.
В. 62. Білик Григорій, Юник Григорій.
В. 73. Пшоновський Иосиф, Пшоновський Олекса Юрій, Пшоновська Франя Марія.
В. 75. Коваль Иосиф, Коваль Катерина, Коваль Агафія.
В. 96. Василик Марія.
В. 98. Цікот Стефан.
В. 132. Сова Марія.
В. 137. Терлецький Іван.
В. 193. Філь Анна.
В. 203. Челяда Омелян, Челяда Анна, Челяда Евген, Челяда Ольга, Челяда Марія.
В. 209. Плевак Михайло.
В. 214. Свистович Константин, Свистович Микола, Свистович Стефан.
В. 217. Гарасимчук Михайло, Гарасимчук Стефан. Гарасимчук Володимир.
В. 237. Коцопій Марія.
В. 260. Демчина Богдан, Демчина Тарас, Демчина Володимир.
В. 274. Шляхтянчин Анна.
В. 276. Васильчук Марія, Жук Юстина.
В. 298. Ковбаснюк Иоанна.
В. 310. Пясецький Іван, Пясецький Станислав, Пясецький Иосиф.
В. 324. Вишиванюк Григорій, Вишиванюк Аделя, Вишиванюк Петро.
В. 363. Гущак Володимир, Гущак Стефан, Самаранда Олена.
В. 371. Білоус Стефан, Білоус Катерина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 81. Крушельницька Кароліна, Крушельницька Марія.
В. 106. Островський Михайло.
В. 232. Кучмак Петро.
В. 234. Пятковський Михайло, Пятковська Анна.
В. 237. Коцюбан Анна.
В. 331. Кличка Володимир, Кличка Марія.
В. 337. Болюк Іван, Болюк Антін, Болюк Михайло, Кічак Микола, Павлюк Анна, Павлюк Евгенія, Павлюк Стася, Романович Іван, Романович Анна, Романович Марія, Романович Володимир, Стрик Анна, Стрик Володимир, Стрик Иоанна, Стрик Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Малиняк Иоанна.
В. 29. Гривняк Анна.
В. 67. Патинок Марія.
В. 102. Кривий Андрій.
В. 104. Стецко Анна.
В. 133. Будник Стефан.
В. 137. Мацюк Катерина, Звізенська Анна.
В. 142. Мамчак Михайло.
В. 206. Кравець Володимир.
В. 209. Кіц Олекса, Макар Павлина.
В. 258. Диркач Михайло.
В. 270. Васько Петро.
В. 276. Кміт Володимир.
В. 312. Цап Петро.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 34. Виняш Михайло.
В. 76. Кульба Володимир.
В. 127. Крицко Микола.
В. 213. Кладко Петро.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця серпня 1926 р. в У. Н. Союзі було дітий членів	11.421
В місяци серпни 1926 р. принято нових	131
В місяци серпни 1926 р. принято наново	56
В місяци серпни 1926 р. принято з перест. листами	28
Разом	11.636
В місяци серпни 1926 р. суспендовано	56
В місяци серпни 1926 р. відійшли з перест. листами	25
В місяци серпни 1926 р. відійшли до повноліт. членів	16
В місяци серпни 1926 померли	4
Разом	101
З кінцем місяця серпня 1926 р. в У. Н. Союзі було дітий чл.	11.535

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 ц. місячної вкладки	11.217
В клясі 2-ій за 50 ц. місячної вкладки	318
Разом	11.535

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця серпня 1926 р. в У. Н. Союзі було:	
повнолітних членів	18.987
дітий членів	11.535
Разом всіх обезпечених в У. Н. Союзі	30.522

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць серпень 1926 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше були членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (вересня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця міс. вересня 1926, то в жовтни 1926 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте) коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци серпни 1926 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци вересни 1926 р., бо на другий місяць то є в жовтни 1926 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр.

ПОЗІР ГОРА МІСТА НЮ ЙОРКУ!

Повідомляєся, що Українська Школа розпочалась при 220 E. 106th St., Cecilia School. Наука відбуваєсь в ВІВТОРОК, СЕРЕДУ І ПЯТНИЦЮ кождого тижня о 5-ій вечером. Родичі, котрі бажають, щоб дитина знала своє рідне письмо, зволять вписати дитину як найскорше. 218,20,3

КОМІТЕТ.

МІТИНГИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

РАЧЕСТЕР, Н. Й. Бр. св. Иосафата, від. 217, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що місячний мітінг відбудеться в вівторок, дня 21. вересня точно о год. 7.30 вечером, в гали церковній під ч. 303 Hudson Ave. Обовязком кождого члена явитися на сей мітінг, бо є важні справи до полагодження. Неявившийся член буде укараний після статута. Також пригадується тим членам, котрі ще не зложили своєї жертви на будову Сиротинця при У. Н. Союзі, щоб були ласкаві зложити на цім мітінгу, бо уже крайна пора відіслати спис жертвовавців і ту суму, яку зібралося до сего часу. Довгуючих членів взиваєтся вирівати свої залеглости за себе і за діти, бо в противнім разі будуть суспендовані. На сім мітінгу будесь принимати нових членів до Бр. і до У. Н. Союза без вступної оплати. — Мих. Бінашевський, предс.; А. Іванів, секр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ДЯКО-УЧИТЕЛЬ перебуваючий на одній з первоярядних укр. кат. парохій, знаний своїми публичними виступами, бажавби перенестись на добру і спокійну парохію. Н. П. Дякоучителі, котрі бажалиб заміни, зволять написати до **D. Y., c/o SVOBODA, 83 Grand St., Jersey City, N. J.** 218-22

ПОТРІБНО ЖЕНЬЩИН.

ЖЕНЬЩИН

до паковання і вибирання оріхів та загальної роботи в фабриці цукорків, між 17 а 30 літ; догідні услівя, стале заняття, добра платня.

HENRY HEIDE INC.,
Hudson, Spring & Van Dam Sts., New York City.

216-18

ПОТРЕБА женщини до доглядання 2 дітей, літ 9 і 11. може бути вдова або дівчина від літ 30 до 40. Котра з жінок хотілаб тим занятись, прошу писати або голоситися до: 217-18

F. ROMANCHUK
213 Huron St., Brooklyn, N. Y.

ДО ВИНАЙМУ салун, на розі, 9 кімнат і штор, в добрій секції бизнесовій, нема компетиції близько, довгий ліс, вся вигода в домі, рент умірковаций.
WALTER KOSTETSKI & CO., Inc., Busines & Real Estate Broker, 4309 Germantown Ave., Philadelphia, Pa. 218-23

ВЗОРИ канва, нитки до вишивання D. M. C. і стемповані річи. Пишіть по катальоґ до:
UKRAINIAN BAZAR,
168 E. 4th St., New York, N. Y.

БОСТОНСЬКА БУДІВЕЛЬНА
КООПЕРАТИВА

З довголітною практикою, принимає контракти на нові будинки поправляє старі і виробляє пляни. 218-19

Роботу виконуємо точно і совісно. Ціни умірковані.

Адреса:

25 LYNDE ST., BOSTON, MASS.
Tel.: HAYMARKET 0399.

СТІННІ КАЛЄНДАРІ 1927 на рік

Поверх 100 ріжнородних календарів на 1927 рік. Календаріюм друкований в двох красках, свята означені, пости, загальниці і другі приписи календарскі. Календарі продається по гуртовій ціні (whole sale) і поодиноко. **Пишіть по повний спис і опис календарів.** За надісланєм $4.00 вишлемо 25 штук оказових, щобисьте оглянули, а опісля більше замовили. **Бізнесменам друкуємо** їх оголошення на календарях. 216—

Всі замовлення посилайте на адресу:

KULYNITHC PRINTING CO.
418 E. 9th ST., NEW YORK, N. Y.

КОЛИ ХОЧЕТЕ БУТИ ЗНАМЕНИТИМ МАГІКОМ, знати магічні тайни, під якою планетою ви родилися, яке чекає вас щастє, пишіть по Астрономічний гороскоп, магічну болю, залучаючи 4 ц. марками до **IDEAL MAIL ORDER HOUSE, 801 — 45th St., Brooklyn, N. Y.** 218—

ФАРМИ!

МАЛИЙ ФІЛЬВАРОК в Галичині на продаж. Подільська земля. В селі Купчинцях коло Тернополя, почта і зелізнича стація в місці, на продаж 60 моргів поля в одним кавалку і ціле господарство, на яке складається: мурований мешкальний дім критий бляхою, із 7 кімнат, кухні і пивниці, всі господарські будинки, город і сад. Земля дуже врожайна, чорнозем. Власник до кількох літ відробить весь вложений капітал. Ціна $9,300. Голоситись до **СВОБОДИ, 83 Grand St., Jersey City, N. J.** 209-12

ФАРМА на продаж, 300 акрів, 10 кімнат дім, дві стодоли і другі забудовання, 100 акрів орної землі, решта ліс і пасовиско. Ціна $3,000, готівкою $1000, решта на сплати.

Фарма 7. акрів за $900, $450 готівкою, а решта на сплати. 5. кімнат дім, стодола, курник, 5 мінут ходу до стації і міста.

Фарма 182 акрів за $2,400, сам ліс варта більше. Пишіть по катальоґ, маю більше фарм. 216-25

R. B. MAYNARD,
CENTERVILLE, PA.

ЮЛІЯ ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ВИПОЗИЧАЄ КЕРИЧІ НА ВЕСІЛЯ, ХРЕСТИНИ І ВСЯКІ ДРУГІ ЗАБАВИ.
120 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Telephone Orchard 2568